

הנפח והגמדים

הולנד

חי פעם נפח בשם קלאאס, צעיר ורווק. הוא אמנם עבד בחריצות אך לא הצליח לאסוף די כסף כדי להתחתן. הארוסה שלו גרה בחווה, רחוק מהכפר. ערב אחד, כשחזר מביקור אצל הארוסתו החליט לקצר את הדרך וללכת מעל הנחל ודרך ההר. כשהגיע לנחל ראה להפתעתו קהל גדול של גמדים שרים ורוקדים על החוף. מרימים את שולי המעילים ורוקעים ברגל וזורקים את כובעיהם באוויר.

קלאאס הסתתר בין שיחים וצפה בהם. אחרי שהגמדים שרו ורקדו מספיק, רצו כאיש אחד ונעלמו בסדק בין הסלעים. נשאר רק אחד, שהכובע שלו נתפס

בענף והוא היה נמוך מדי כדי להוריד אותו.
ריחם הנפח על הגמד וחשב "חכה רגע ידידי. תכף אעזור לך."
קם קלאאס על רגליו והוריד את הכובע מהעץ.

"קלאאס, קלאאס" קרא לו הגמד בשמו
"עשית לי שרות גדול. זמני תכף תם
ובלי כובע אסור לי לחזור. אילו כך

חזרתני הייתי צריך להשאר חמש שנים
בהר, בלי לצאת החוצה. הנה לך יהלום
כפרס."

אבל קלאאס שמע לא פעם שמתנות
של הגמדים לא מביאות מזל.
"מה אעשה עם זה?" אמר.
"זה לא אבן סתם. קח אותה."
"לא" עמד קלאאס על שלו "לא אקח
ודי."

"אז אמצא דרך לפצות אתך" אמר
הגמד "אבל עכשיו אני חייב למהר
וללכת." והנעלם בין הסלעים.
קלאאס חזר לנפחיה שלו, הכין עבודה
למחר לעצמו ולשני עוזריו. למחרת בא
לעבודה ורואה - כל העבודה כבר
גמורה, ועוד בצורה הטובה ביותר.
"אולי העוזרים שלי החליטו להוכיח כך
את חריצותם?" תמה קלאאס "לא, זה
לא דומה להם."

העוזרים בעצמם היו מופתעים לא
פחות מהנפח כשראו את העבודה
המוגמרת. ואז קלאאס החליט להשאר
בלילה בנפחיה, להסתתר ולראות מי
עובד כל כך יפה.

בחצות הופיע בנפחיה אותו הגמד
שקלאאס הוריד לו את כובעו מהעץ.
הוא ביצע את העבודה בזריזות
ובמהירות כזו ששלושה נפחים היו
צריכים לעמול כדי להספיק לגמור
אותה,
קלאאס שמח, פיטר את העוזרים שלו,
ימים שלמים בילה עם ארוסתו, ובאותו
הזמן העבודה התבצעה בנפחיה
ובתמורתה קיבל כספים מכובדים.
"את הגמד צריך לתגמל בצורה
כלשהיא" חשב קלאאס. הוא הזמין אצל
חייט אחד מעיל ירוק קטן עם שוליים
מוזהבים, מכנסיים ירוקים וכובע, ואצל

סנדלר הזמין מגפיים קטנים, וכל זה
פרש בתוך הנפחיה. על הקיר תלה

גאוה.
כעבור זמן מה יצא הגמד בשקט
מהנפחיה וקלאס יותר כבר לא ראה
אותו. הוא גם לא השאיר יותר עבודה
לקראת לילה כי הגמד לא הופיע יותר,
אך קלאס לא הצטער. הוא חזר לסדן
וקורנס ועבד בחריצות.
תוך זמן קצר הוא התחתן קלאס עם
ארוסתו והם חיו באושר ובשלום.

מראה והעמיד גם קערת מים עם
חתיכות סבון.
הגמד התרגש ושמח מאוד כשראה את
הבגדים החדשים. הוא התרחץ
במהירות אחרי העבודה ומדד את
הבגדים. אחר כך חבש את הכובע
החדש לראשו, ונעמד מול המראה מלא